

Geert Wilders' persconferentie typeert vooral hoeveel minachting hij heeft voor democratie

COLUMN Özcan Akyol schrijft drie keer per week over wat hem bezighoudt.

Özcan Akyol 26-05-25, 21:07 Laatste update: 27-05-25, 08:44

Wie op maandagmiddag naar het [vurige pleidooi](#) van Geert Wilders keek – samengevat: hij wil minder buitenlanders in ons land – had evengoed kunnen denken dat we digitaal aanwezig waren bij de nieuwe verkiezingscampagne.

Er werd zo veel onhaalbare onzin gedebiteerd, zoals paspoorten afpakken van criminele Nederlanders en het inzetten van militairen en reservisten voor een volledige bewaking van de grenzen, dat de presentatie **meer op komedie leek dan een serieus actieplan**.

Geert Wilders is tegen de muren van zijn eigen populisme opgelopen. Hij levert met Marjolein Faber, bekend vanwege haar verbale flaters en een ernstig gebrek aan empathie, de minister van Asiel en Migratie. En toch concludeert hij na een jaar dat er te weinig gebeurt.

Hoewel deze stelling heel feitelijk een diskwalificatie van zijn partijgenoot is, **geeft hij toch de schuld aan andere mensen**. Hij eist bijvoorbeeld ook dat we in Nederland stoppen met het openen van asielzoekerscentra.

De PVV heeft bewezen dat ze geen capabele bestuurders kan leveren

Hoe ziet hij dat voor zich? Dat we over een halfjaar allemaal nieuwkomers door de straten van Nederland laten zwerven, op zoek naar een plek waar ze terecht kunnen voor een aanvraag om hier te mogen blijven?

De magie van Geert Wilders is uitgewerkt en dat zien we ook al weken terug in de peilingen, die voor hem heel belangrijk zijn.

Om die reden kwam hij met die surrealistische persconferentie, die aan het einde vooral op de lachspieren werkte. 'Het is geen dictaat, maar het is ook niet vrijblijvend.'

Want het was de zoveelste keer, in slechts een paar maanden tijd, dat hij indirect bezwoer dat hij het kabinet zou opblazen. **Het zal eens tijd worden.**

De PVV heeft bewezen dat ze geen capabele bestuurders kan leveren, met uitzondering van Ingrid Coenradie, maar zij blinkt juist uit in het niet serieus nemen van haar partijleider – blind, doof en ongevoelig voor zijn onwerkbare razernij.

Het zit hem kennelijk nog steeds dwars **dat hij niet premier van dit kabinet mocht worden**, iets wat best te begrijpen valt. Maar dan moest hij ook niet in dit gedrocht gaan zitten, op basis van een hoofdlijnenakkoord dat hij kennelijk ook niet meer respecteert.

Dit hele optreden van Geert Wilders typeert vooral de minachting die hij heeft voor de democratie en voor zijn eigen kiezers. Want opnieuw probeerde hij deze mensen te bombarderen met loze beloften. Maar deze keer zullen ze er niet allemaal intrappen.

